

บรรณานุกรม

- กนิษฐา คอกทุเรียน. (2550). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มระหว่างทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลต์ต่อการมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมควบคุมโรค. (2549). *เอดส์ เร็วรู้ เข้าใจ*. กรุงเทพฯ.
- กรมสุขภาพจิต. (2543). *คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- กรรณิการ์ นลราชสุวรรณ. (2544). *ทฤษฎีการบำบัด*. กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงมหาดไทย. (2552). ริเทิร์น ดิจิทัล เชิญ คร.ชื่อดังจากใต้หวัน ถ่ายทอดวิทยาการ "อนามัยจุดซ่อนเร้น รีแพร์ธรรมชาติ สานสายใยครอบครัว" ลดช่องว่างปัญหาคู่สมรส. วันที่ค้นข้อมูล 4 มกราคม 2552, เข้าถึงได้จาก <http://www.newswit.com/news/2008-09-03/0324-4fb6074f0092e1005f7baf62d5708517/>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติ ปรมัตถผล และปรีชา ไวยโกศา. (2550). *สุขศึกษา 1*. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.
- กัลยา นาคเพ็ชร. (2547). *จิตวิทยาพัฒนาการสำหรับพยาบาล*. กรุงเทพฯ: สุภา.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). *การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- เกษม ดันติผลาชีวะ และกัลยา ดันติผลาชีวะ. (2540). *การพัฒนาครอบครัว* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- เกษร เกษมสุข. (2547). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวเผชิญความจริงที่มีต่อความวิตกกังวลในการกลับสู่สังคมของนักเรียนวิวัฒน์พลเมือง ค่ายฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิต*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยเด็ก. (2538). *เอกสารการสอนวิชาพฤติกรรมเด็ก Child Behavior* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

คณะกรรมการการผลิตและบริหารชุดวิชาจิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา. (2545).

จิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา หน่วยที่ 1-4 (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

คำเคื่อง ภาณี. (2549). มุมมองความสุขในหลายมิติ. ใน เทอดศักดิ์ เดชคง (บรรณาธิการ),

ดัชนีความสุข ทางรอดคนไทย. กรุงเทพฯ: บิยอนด์ พับลิชชิง.

กัณนงค์ มณีศรี และวัชรารณณ์ เฟ่งจิตต์. (2545). จิตวิทยาเพื่อคุณ: บทสารคดีทางวิทยุ. กรุงเทพฯ:

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินตนา สนธิวงศ์เวช. (2547). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ต่อความสุขของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา

การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จุฑาทิพย์ อุมะวิชนี. (2543). ชีวิตและการรู้จักตนเอง (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์.

ดวงพร หิรัญรัตน์. (2543). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส ต่อความสุข

ของเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา

จิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงมณี จงรักษ์. (2549). ทฤษฎีการให้คำปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม

เทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น).

เทอดศักดิ์ เดชคง, บรรณาธิการ. (2549). ดัชนีความสุข ทางรอดคนไทย. กรุงเทพฯ: บิยอนด์

พับลิชชิง.

ธวัชชัย พิทักษ์สกุลรัตน์. (2550). ผลการพัฒนาความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค

(AQ) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักทฤษฎีการบำบัดแบบเกสตัลท์ กับทฤษฎี

การบำบัดแบบเผชิญความจริง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา

การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นริญา ธนกุลภารัชต์. (2547). ทศนะเรื่องความสุขของพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทกับสุขนิยม

ทางจริยศาสตร์: การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นลินี สุขเกษม. (2551). การวิเคราะห์เส้นทางของการหย่าร้างในครอบครัวไทย. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

- นิชชีมา ทนศิริ. (2551). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุษราพรรณ คันทจิตร. (2547). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความรู้สึกปมด้อยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มาจากครอบครัวแตกแยก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประทุม เป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ปรีชา ทิชนพงษ์. (2537). ความสุขกับการแสวงหาที่ท้าทาย. ปาริชาติ, 8, 25 - 27.
- ปาริชาติ เทพอารักษ์ และอมรรารวรรณ ทิพนอม. (2550). สุขภาวะของคนไทย จุดเริ่มต้นของความอยู่เย็นเป็นสุข. วารสารเศรษฐกิจและสังคม, 44(1), 13.
- ผกา สัตยธรรม. (2550). สุขภาพจิตเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรพินิจ นามเมืองรักษ์. (2549). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณนุสย์. (2550). จิตวิทยาครอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2536). ข้อคิดทวนกระแส (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- _____. (2541). พุทธธรรม: ฉบับขยายความ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหাজุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). ความสุข 5 ขั้น - พระธรรมปิฎก. คู่มือชีวิต/ พระธรรมปิฎก. วันที่ค้นข้อมูล 19 ตุลาคม 2551, เข้าถึงได้จาก <http://www.bcoms.net/buddhism/detail.asp?id=160>
- พระมหาเกรียงศักดิ์ รัฐกุล. (2549). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พระมหานิยม อธิวิโส. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดเรื่องความสุขในทฤษฎี
จริยศาสตร์ของจอห์น สจ๊วต มิลล์ กับพุทธจริยศาสตร์. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พิมพ์วิจิ จันทร โกศล. (2544). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อ
ความภาคภูมิใจในตนเองและความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจาก
ครอบครัวแตกแยก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พุทธทาสภิกขุ. (2542). ความสุขที่แท้. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

แพรวเพ็ญ พัชรอภินันท์. (2549). ผลการปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อสุขภาพจิตวัยรุ่น.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

แพรวพรรณ พิเศษ. (2548). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับ
ความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัสสร เลาสวัสดิกุล. (2550). การศึกษาความกลัวของนักเรียนที่มีต่อการหย่าร้างและการสมรสและ
การสมรสใหม่ของครอบครัว. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การแนะแนว, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มนัส วณิชชานนท์. (2550). ความอบอุ่นของครอบครัวไทย ความสุขที่ยั่งยืน. วารสารเศรษฐกิจและ
สังคม, 44(1). 32.

เมธินันท์ ภิญโญชน. (2539). การให้คำปรึกษาคอรัวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะ
แนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ขงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. (2549). ดัชนีชี้วัดความสุข. ใน เทอดศักดิ์ เดชคง (บรรณาธิการ),
ดัชนีความสุข ทางรอดคนไทย. กรุงเทพฯ: บิโอนด์ พับลิชชิง.

ราชบัณฑิตสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่น.

ระพี สาคริก. (2544). เหตุแห่งความแตกแยกของครอบครัวไทย ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง
ของสังคม. วารสารไทย, 22(78). 35.

ลิขิต กาญจนารักษ์. (2547). สุขภาพจิต (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: โรงพิมพ์ศิลปากร.

ลือชา วรรณรัตน์. (2549). มุมมองความสุขในหลายมิติ. ใน เทอดศักดิ์ เดชคง (บรรณาธิการ),

ดัชนีความสุข ทางรอดคนไทย. กรุงเทพฯ: บิยอนด์ พับลิชชิ่ง.

ลักขณา ศรีวัฒน์. (2545). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วรารักษ์ ตระกูลสฤษฎี. (2545). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยากร เชียงกุล. (2548 ก). ความสุข ซื่อไม่ได้ แต่สร้างได้ด้วยตัวเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แปลนพรีนซ์ต้ง.

_____. (2548 ข). จิตวิทยาการในการสร้างความสุข. กรุงเทพฯ: สายธาร.

วิมพีภา ภาสกุล. (2550). การใช้กิจกรรมตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2549). ทฤษฎีการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรีย์ อุจะรัตน. (2542). การให้คำปรึกษากลุ่มในโรงเรียน. วารสารสุขภาพจิตและจิตเวช, 2(3), 131-135.

ศุภลักษณ์ พงษ์พิงศ์สิทธิ์. (2534). สุขภาพจิตและพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คันสนีย์ ฉัตรกุลปต์. (2545). การเรียนรู้อย่างมีความสุข: สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมชาย จักรพันธุ์. (2550, 13 ตุลาคม). อนาคตของชาติน่าเป็นห่วง. บ้านเมือง, หน้า 13.

สมภพ เรืองตระกูล. (2547). ความเครียดและอาการทางจิตเวช. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

_____. (2548). คำราจิตเวชศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

สถานนท์ อนันตานนท์. (2550). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมต่อการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สายชล กังคศิเทียม. (2550). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความก้าวร้าวของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1. (2552). สารสนเทศ *Data On Web*. วันที่ค้นข้อมูล 19 ตุลาคม 2551, เข้าถึงได้จาก <http://www.chon1.go.th/>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. (2537). รายงานพิธีเปิดปีครอบครัวสากลและการประชุมสมัชชาแห่งชาติด้านครอบครัว 8 กุมภาพันธ์ 2537 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พรินต์ติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.

สุคนธ์ โชติชัยสถิต. (2548). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการควบคุมตนเองของวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการติดเกมคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชา จันทรเฒ. (2541). *จิตวิทยาเด็ก* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุมาลี อรุณรัตน์ดิตร. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพ ความรู้สึกรู้สึกลำบากในตนเองกับความสุขในชีวิตของทันตภิบาลในพื้นที่ 8 จังหวัดภาคกลางของประเทศไทย. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 38(2), 211.

สุวัฒน์ จันทรจำนง. (2540). ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์. (2545). เอกสารประกอบการสอน ทักษะการปรึกษา. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เสาวนีย์ ไหมดี. (2550). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงต่อความก้าวร้าวในผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

โสภณ ชีปัดมันน์. (2534). การศึกษารูปแบบครอบครัวไทยที่พึงปรารถนาในสังคมเมืองในประเทศไทย. รายงานการวิจัยคณะกรรมการชมรมสร้างสรรค์สังคมสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. น.ป.ท.

อภิชัย มงคล, วัชนิ หัตถพนม, ภัสรา เขษฐ์โชติศักดิ์, วรณประภา ชะลอกุล และละเอียด ปัญโญใหญ่.

(2544). การศึกษาดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย (ระดับบุคคล). ขอนแก่น: โรงพิมพ์
คลังนานาวิทยา.

_____. (2549). ดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์. ใน เทอดศักดิ์ เดชคง (บรรณาธิการ),
ดัชนีความสุข ทางรอดคนไทย. กรุงเทพฯ: บิษอนด์ พับลิชชิ่ง.

อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). การปรึกษากลุ่ม. ชลบุรี: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อนรรฆวี ปิยะกาญจน์. (2551). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการเผชิญความจริงที่มีต่อ
การปรับตัวทางสังคมของเด็กและเยาวชนในสถานคุ้มครองประพฤติ. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

อารีย์ ชันติธรรมกุล. (2546). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลต่อสัมพันธ์ภาพกับบิดาหรือมารดาของนักเรียนที่มาจากครอบครัว
หย่าร้างในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษาให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2533). แนวทางสู่ความสุข บทเรียนแห่งชีวิต (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พริ้นติ้ง.

_____. (2549). แนวทางสู่ความสุข (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอส พี เอส พริ้นติ้ง.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2534). ครอบครัวบำบัด ทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหาของเด็ก. จุฬาลงกรณ์
วารสาร, 35(6), 336-340.

_____. (2541). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษารอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า
พริ้นติ้ง.

_____. (2544). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษารอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัย
และพัฒนาครอบครัว.

_____. (2545). จิตวิทยาชีวิตคู่และการบำบัดคู่สมรส. กรุงเทพฯ: ชันดีการพิมพ์.

Carbo, B. C. (2006). *The behavioral effects of group therapy on at - risk middle school students*.
Alabama: University of South Alabama.

Corey. (2005). *Theory & practice of counseling & psychotherapy* (7th ed.).
Belmont: Thomson Brooks/ Cole.

- Corey. (2008). *Theory and practice of group counseling* (7th ed.). Belmont: Thomson Brooks/Cole.
- Franken, R. (2007). *Human motivation* (6th ed.). Belmont: Thomson Wadsworth.
- Howell, D. C. (2007). *Statistic methods for psychology* (6th ed.). Australia: Thomson Wadsworth.
- Liaghatder J. M., Jafai E., Abedi R., & Samiee F. (2008). Reliability and validity of the Oxford happiness inventory among university students in Iran. *The Spanish journal of psychology*, 11(1), 312.
- Loyd, B. D. (2005). *The effects of choice theory/ reality therapy principles on high school students' perception of needs satisfaction and behavioral change*. Minnesota: Walden University.
- Mill, J. S. (1995). *Utilitarianism*. New York: The Library of Liberal Arts.
- Nugent, F. A. (2000). *Introduction to the profession of counseling*. Hoboken: Merrill an Imprint of Prentice Hall.
- Prout, T., & Brown, T. D. (2007). *Counseling and psychotherapy with children and a adolescences* (4th ed.). Hoboken: John Wiley & Sons.
- Scherer, K., Schorr, A., & Johnstone, T. (2001). *Appraisal processes in emotion*. New York: Oxford University Press.
- Strongman, K. (2003). *The Psychology of emotion* (5th ed.). Chichester: University of Canterbury Christchurch.
- Winer, B. J., Brown, D. R., & Michels, K. M. (1991). *Statistical principles in experimental design* (3rd ed.). New York: McGraw - Hill.